चिन्तयामास पापात्मा मनसा पन्नगाधमः। दष्टं यदि मया विप्रः पार्थिवं जीवयिष्यति। १९९५
तक्षकः संहतविषो लोके यास्यति हास्यतां। विचिन्त्यैवं कृता तेन ध्रुवं तुष्टिर्द्विजस्य वै।
भविष्यति ह्युपायेन यस्य दास्यामि यातनां। एकन्तु श्रोतुमिच्छामि तद्वृत्तं निर्ज्जने वने।
संवादं पन्नगेन्द्रस्य काश्यपस्य वचस्तथा। श्रुतवान् दृष्टवांश्चापि भवतां कथमागतं। श्रुत्वा तस्य विधास्येऽहं पन्नगान्तकरीं मतिं।
॥ मन्त्रिणऊचुः ॥ शृणुराजन्यथाऽस्माकं येन तत्कथितं पुरा। समागतं द्विजेन्द्रस्य पन्नगेन्द्रस्य चाध्वनि।
तस्मिन् वृक्षे नरः कश्चिदिन्धनार्थाय पार्थिव। विचिन्वन्पूर्व्वमारूढः शुष्कशाखा वनस्पतौ। २०००
न बुध्येतामुभौ तौ च नगस्थं पन्नगद्विजौ। सह तेनैव वृक्षेण भस्मीभूतोऽभवन्नृप।
द्विजप्रभावाद्राजेन्द्र व्यजीवत्स वनस्पतिः। तेनागम्य द्विजश्रेष्ठपुंसाऽस्माभु निवेदितं।
यथावृत्तन्तु तत्सर्व्वं तक्षकस्य द्विजस्य च। एतत्ते कथितं राजन् यथा दृष्टं श्रुतञ्च यत्। श्रुत्वा च नृपशार्दूल विधत्स्व यदनन्तरं।
॥ सूत उवाच ॥ मन्त्रिणान्तु वचः श्रुत्वा स राजा जनमेजयः। पर्य्यतप्यत दुःखार्त्तः प्रत्यपिंषत्करं करे।
निःश्वासमुष्णमसकृद्दीर्घं राजीवलोचनः। मुमोचाश्रूणि च तदा नेत्राभ्यां प्ररुदन्नृपः। २००५
दुर्धरं वास्यमुत्सृज्य स्पृष्ट्वा चापो यथाविधि। मुहूर्त्तमिव च ध्यात्वा निश्चित्य मनसा नृपः।
अमर्षी मन्त्रिणः सर्व्वानिदं वचनमब्रवीत्। जनमेजय उवाच। श्रुत्वैतद्भवतां वाक्यं पितुर्मे स्वर्गतिं प्रति।
निश्चितेयं मम मतिर्या च तां मे निबोधत। अनन्तरञ्च मन्येऽहं तक्षकाय दुरात्मने।
प्रतिकर्त्तव्यमित्येवं येन मे हिंसितः पिता। शृङ्गिणं हेतुमात्रं यः कृत्वा दग्ध्वा च पार्थिवं।
इयं दुरात्मता तस्य काश्यपं यो न्यवर्त्तयत्। यद्यागच्छेत्स वै विप्रो ननु जीवेत्पिता मम। २०१०
परिहीयेत किं तस्य यदि जीवेत्स पार्थिवः। काश्यपस्य प्रसादेन मन्त्रिणां विनयेन च।
स तु वारितवान्मोहात्काश्यपं द्विजसत्तमं। सञ्जिजीवयिषुं प्राप्तं राजानमपराजितं।
महानतिक्रमो ह्येष तक्षकस्य दुरात्मनः। द्विजस्य योऽददद्रव्यं मा नृपं जीवयेदिति।
उतङ्कस्य प्रियं कर्त्तुमात्मनश्च महत्प्रियं। भवतां चैव सर्व्वेषां गच्छाम्यपचितिं पितुः।
॥ इत्यादिपर्व्वण्यास्तीके पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥
॥ सौतिरुवाच। एवमुक्त्वा ततः श्रीमान्मन्त्रिभिश्चानुमोदितः। आरुरोह प्रतिज्ञां स सर्पसत्राय पार्थिवः। २०१५
ब्रह्मन्भरतशार्दूलो राजा पारीक्षितस्तदा। पुरोहितमथाहूय ऋत्विजो वसुधाधिपः।
अब्रवीद्वाक्यसम्पन्नः कार्य्यसम्पत्करं वचः। यो मे हिंसितवांस्तातं तक्षकः स दुरात्मवान्।
प्रतिकुर्य्यां तथा तस्य तद्भवन्तो ब्रुवन्तु मे। अपि तत्कर्म्म विदितं भवतां येन पन्नगं।
तक्षकं संप्रदीप्तेऽग्नौ प्रक्षिपेयं सबान्धवं। यथा तेन पिता मह्यं पूर्व्वं दग्धो विषाग्निना।
तथाऽहमपि तं पापं दग्धुमिच्छामि पन्नगं। ऋत्विज ऊचुः। अस्ति राजन्महत्सत्रं त्वदर्थं देवनिर्म्मितं। सर्पसत्रमिति ख्यातं पुराणे परिपठ्यते। २०२०
आहर्त्ता तस्य सत्रस्य त्वन्नान्योऽस्ति नराधिप। इति पौराणिकाः प्राहुरस्माकं चास्ति स क्रतुः।